

شرح گلشن راز

● ک. مانی - رشت

«برخی علت این کار را تعابیل داشتن امیر حسینی به افسایی اسوار عرفانی از زبان دیگری تشخصیس داده و بعضی هم تجدید طرح سوالات را برای فتح باب آشنازی ذکر کرده‌اند، نه آزمایش مشایع تبریز و نه حاجت واقعی به جواب آنها؛ زیرا هروی خود با این مباحث آشنا بوده و بارها آنها را در آثار عرفانی خویش مطرح کرده است.»
مرحوم «شیخ آقابزرگ طهرانی» درباره شروع گلشن راز نوشته‌اند:

«و علیه شروع آخر تبلغ احمدی عشر شرحاً،
احصاها میرزا حسن شفیع زاده الشیبستی فی
کتابه الکبیر الی الله فی ترجمة الشیبستی.»
پس فضل تقدم تحقیق درباره شروع گلشن راز از آن «میرزا حسن شفیع زاده» است که روانشاد «شیخ آقابزرگ طهرانی» در جاهای مربوطه، در اثر گران قدر خویش بارها از آن سود جسته است. اما شخص دیگری که درباره شروع گلشن راز تحقیق نموده، آقای «احمد گلجمیں معانی»

«گلشن راز» منظمه‌ای است بسیار مهم در زمینه تصوف و عرفان اسلامی، از «شیخ محمود شبستری»، که از همان آغاز تألیف، کاملاً مورد توجه بوده و در طول قرنهای بعد، شرحهای متعددی بر آن نوشته‌اند. «شیخ آقابزرگ طهرانی» در کتاب شریف «الذریعه» درباره «گلشن راز» چنین نوشته‌اند:

«منظوم فارسی للشيخ العارف سعد الدین محمود الشیبستی صاحب «مرآت المحققین» الذي صرَّح كشف الظنون بأنه من كتب الشیعه و ذكر له أربعين شروح، وهو جواب سبعة عشر سؤال منظور أرسلها من خراسان السيد أمير حسین الهروي خليفة بهاء الدين ذکریا الملکانی خلیفة شهاب الدین السهروردي.»

اما این که دلیل فرستادن این سوالات توسط «امیر حسینی هروی» چه بوده، نظریات گوناگونی ذکر شده. آقای «محمد رضا برزگر خالقی» در مقدمه تصحیح جدید «گلشن راز» خود، تمام این نظریات را نقل کرده‌اند:

با نگاهی به مقاله

شرح گلشن راز، دکتر بهمن سیدنظری، مجله
دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران،
پخش اول - شماره‌های ۱ و ۲ سال ۲۷ (شماره بیانی
۱۱۱-۱۱۲)، پاییز و زمستان ۱۳۶۸، صص ۲۷۹-۲۵۸.
پخش دوم - شماره‌های ۱ و ۲، سال ۲۸ (شماره بیانی
۱۱۴-۱۱۳)، بهار و تابستان ۱۳۶۹، صص ۲۵۰-۲۷۶.

□ □ □

بسیار دیگران قرار گرفته و از آن اقتباسات و انتحالات فراوانی شده است. این مطلب در مقاله «گلچین» (ص ۶۵) آمده است.^۸

۱۶- شرح بدون آغاز و انجام، که ضمیمهٔ مجموعه شماره ۲۴۱۵ کتابخانه مجلس است. عیناً از روی مقاله «گلچین» (ص ۶۷ و ۶۸) نقل شده.

۱۷- شرحی بی‌آغاز - از شارحی نامعلوم - نسخه‌ای متعلق به آقای «عبدالحسین بیات» که آقای «گلچین» معرفی نموده (ص ۶۸ و ۶۹) و عیناً در مقاله «سید نظری» نقل شده.

۱۸- شرح شیخ بابا نجفونی (م ۹۰۲ هـ) که آقای «گلچین» معرفی نموده (ص ۶۹ و ۷۲) و توسط آقای «سید نظری» خلاصه شده.

۱۹- شرح بعضی از ایات گلشن راز - جلال الدین دوایی عیناً از مقاله «گلچین» (ص ۷۳ و ۷۴) نقل شده. ذکر دو توضیح لازم است:

الف - نام صحیح دارنده صحیح تر و کامل تر این شرح آقای «بزدان بخش قهرمان» می‌باشد، و نه «قهرمان بزدان بخش» آن گونه که آقای «گلچین» و بالطبع «سید نظری» نقل نموده‌اند.

ب - براساس دونسخه خطی دیگر (غیر از نسخه آقای «بزدان بخش قهرمان») چایی از این شرح انجام گرفته، که آقای «سید نظری» از ذکر آن خودداری نموده، هرچند آقای گلچین بدان اشارتی نموده است.

۲۰- شرح گلشن راز - قاضی میرحسین مبیدی بزدی (م ۹۰۹ هـ) که بی کم و کاست از روی مقاله «گلچین» (ص ۷۴ و ۷۵) نقل شده است.

نسخه‌ای از شرح گلشن راز این شارح به نام «جام گیتی نما» در مجموعه شماره ۲۷۷۳ کتابخانه مجلس وجود دارد (در شماره ۶۰ مجموعه ص ۱۰۳ و ۱۱۲۲).^۹

آقای «گلچین» از آن ذکر نکرده، چون اصولاً این نسخه پس از نشر مقاله ایشان فهرست شده. آقای «سید نظری» هم، پس از بیست سال که از تاریخ فهرست شدن نسخه می‌گذرد، آن را نادیده گرفته و ندیده‌اند. آقای «منزوی» در فهرست مشترک از آن نامی نبرده‌اند، اما از دو «جام گیتی نما» خبر داده که در موضوعاتی متفاوت با تصرف نوشته شده است.

۲۱- شفاتی الحقائق - شیخ احمداللهی - قرن نهم از روی مقاله «گلچین» (ص ۷۵) نقل شده که او نیز، از الذریعه (ج ۱۲ ص ۲۶۸) نقل کرده.

۲۲- شرح گلشن راز - شاه مظفر الدین علی بن محمد شیرازی رومی - اواخر قرن نهم همانست که «گلچین» (ص ۷۵ و ۷۶) آورده، جز این که «گلچین» نوشته:

«این شرح مقدمه‌ای دارد شامل بیست و هشت «حقیقت» مژروح و مفصل»^{۱۰}

این جمله در مقاله «سید نظری» چنین شده: «این شرح دارای مقدمه‌ایست حاوی بیست و هشت «حقیقت» مفصل و مبسوط»!

۲۳- شرح گلشن راز - الهی اردبیلی «الهی اردبیلی» از داشتمندان و شاعران نسبتاً مهم دوره اول صفویه است که متأسفانه زندگی و آثارش در پرده ابهام مانده است. آن گونه که از ذکرها بر می‌آید، حداقل سه نفر با این نام شهره بوده‌اند: الف - عبدالحق الهی اردبیلی (شارح گلشن و سراینده اشعار و دیوانی که فعلانشانی از آن نیست)

«الذریعه» (ج ۴ ص ۱۵۸) مراجعة نموده و آن را به صورت نقل قول مستقیم درآورده است. اما آقای «سید نظری» رحمت مراجعته به فهرست مجلس را به خود نداده‌اند و از این روز بی‌خبره اند که آقای «گلچین» جلد ۱۴ فهرست نسخه‌های مجلس را، اشتباهاً به جای جلد ۱۳ معرفی نموده.

۱۰- شرح بعضی از ایات گلشن راز - مولانا عبدالرحمٰن خلوتی.

کوئه شده همان مطالب آقای «گلچین» (ص ۶۰).

۱۱- نسائم گلشن - نظام الدین محمود حسینی شیرازی (الداعی الى الله).

عیناً همان مطالب «گلچین» (ص ۶۲ - ۶۰).

۱۲- شرح گلشن راز - سید یحیی خلوتی شیرازی.

عیناً از مقاله «گلچین» (ص ۶۲) نقل شده.

۱۳- شرح گلشن راز (حدیقة‌العارف) - شجاع الدین کربالای.

عیناً نقل شده از مقاله «گلچین» (ص ۶۲ - ۶۰). در ذکر

منابع به «روضات الجنان». حافظ حسین کربلائی، «دانشمندان آذربایجان»

محمدعلی تربیت، «الذریعه»، شیخ آقا برگ طهرانی و

فهرست نسخه‌های «گلچین» ارجاع داده شده. البته

بی کم و کاست، تمام ارجاعات از «گلچین» نقل شده.

۱۴- گلزار دمساز - شهاب الدین قویی

از روی ص ۶۵ مقاله «گلچین». تنها مطلبی که

اضافه شده این است که نام شارح در «الذریعه»،

«قریمی» آمده، اما ذکر نموده‌اند کدام صورت درست است.

۱۵- مفاتیح الاعجاز فی شرح گلشن راز - اسیری لاھیجي.

مفاتیح الاعجاز مهمّ ترین و جامع ترین شرح گلشن راز می‌باشد. نوشته و تالیف «محمدبن یحیی بن علی گلانی لاھیجي نوربخشی.

در باره سال ولادت او، متقدّمین ساخت

مانده‌اند و بعضی از متاخران تولد او را حدود سال ۸۴۰ هجری دانسته‌اند. وی در عنفوان

شباب، پس از اکتساب علوم صوریه در سال

۸۴۹ به صحبت سید محمد نوربخش رسیده و

پس از توبه کردن و گرفتن تلقین ذکر خفی و

مرعنی داشتن شرایط خدمت و عزلت و خلوت و

صحیت، از اعیان و اصلاحان کامل و مراسدان

مکمل شده است. وی پس از اقامت در شیراز،

در آنجا خانقاہی عالی موسوم به خانقاہ نوریه

ساخته و در آن خلوتخانه‌ها ترتیب داده و همه

ساله بااتفاق جمعی که دست ارادت و ایات به

او داده بودند، به اربعینات قیام و اقدام

می‌کرده است. و سلطان زمان او املاک

زیادی به آن خانقاہ وقف کرده و تولیت آن را به

شیخ اولادش تفویض نموده‌اند. لاھیجي در

سال ۹۱۲ در شیراز وفات یافته و مزارش در

همان خانقاہ می‌باشد»^{۱۱}

مطلوب جدید ذیل این کتاب این که دیوان اشعار

«اسیری لاھیجي» (وچاپ دکتر برات زنجانی از آن) و

مثنوی «اسرار الشهود» او معرفی شده و چند سطر

در باره نقل اشعار دیگران در «مفاتیح الاعجاز»

آورده‌اند. یک مطلب مهم، که آقای «گلچین» بدان توجه

کرده و آقای دکتر «سید نظری» ظاهرًا ذکر نشوده‌اند،

این است که شرح لاھیجي، پس از او مورد دستبرد

می‌باشد، که در مقاله‌ای بسیار محققانه و مفصل در این باره داد سخن داده‌اند^{۱۲} اما اخیراً در دشارة مجله «دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران» نیز مقاله‌ای مفصل درباره شروع گلشن راز انتشار یافته که به قلم آقای دکتر «بهمن سید نظری» ترتیب و تدوین شده است. در باره این مقاله، اینجانب صحنه‌ای دارد که در زیر می‌آورد و از استادان، صاحب‌نظران و محققان، امید راهنمایی و عنایت دارد:

۱- مرفوم فرموده‌اند که: «... گلشن راز جنبهٔ تعلیمی دارد و از نوع آثاری است چون حدیقهٔ سلطانی و مصباح‌الارواح شمس الدین محمد بررسی. با این همه ارزش ادبی آن نیز در جای خود محفوظ است تا جایی که

برخی از ایات آن با بهترین اشعار فارسی پهلو به بهلو می‌زند و از قریحهٔ توانای گوینده آن حکایت دارد.^{۱۳} سوال

می‌شود که آیا اصولاً از این گلشن راز - باتوجه به کمالاً تعلیمی بودنش آن اندازه است که با بهترین اشعار فارسی (یعنی شعر شاعران بلندتنهای ایران فردوسی، حافظ، سعدی، نظامی و دیگران) برایر کند یا خیر؟

۲- مرفوم فرموده‌اند: [...] گلشن راز از مان روزگار نیاز به شرح و تفسیر پیدا کرده و در طی روزگاران بعد شروع

سیاری بر آن نوشته شده است. غرض از تحریر این مقاله فهرست نسخه‌های «گلچین» ارجاع داده شده. البته

بی کم و کاست، تمام ارجاعات از «گلچین» نقل شده.

۳- گلزار دمساز - شهاب الدین قویی از روی صیزهٔ آنها چیزی در دست نیست. برخی به صورت نسخ خطی

است و برخی زیور طبع یافته. نکارنده تا آنجا که توانته نام و نشانی نسخه‌های موجود شرحها را به دست داده است نا

کسانی را که در باره این کتاب اندک لفظ بسیار معنی پژوهش خواهند کرد، مفید افتاده از این طریق گامی اگرچه خود در

معرفی آثار عرفانی برداشته شود.^{۱۴}

سؤال می‌شود که آیا واقعاً مؤلف محترم مقاله، نام و نشان نسخه‌ای موجود گلشن راز دارد یا خود یافته و برای علاقه‌مندان و پژوهشگران از اینکه آورده یا این که از

مهرستی دیگر، یعنی هیچ مراجعته به منابع و مأخذ دیگر، عیناً نقل کرده‌اند. در زیر، ابتدا این مدعای اثبات می‌شود که مقاله آقای «گلچین معانی» می‌باشد:

۱- شرح گلشن راز فرزند شیخ محمود. کاملاً از مقاله «گلچین معانی» (ص ۵۴) با اندکی جایجاً.

۲- شرح گلشن راز - امین الدین تبریزی.

ایضاً از ص ۵۴ مقاله «گلچین معانی».

۳- شرح گلشن راز - شیخ روح بخشان بدختانی.

ایضاً از ص ۵۴ و ۵۵ مقاله «گلچین معانی» بی تغیر کلمه‌ای.

۴- شرح و سیوط - سید محمد مدنی نیشاپوری.

از ص ۵۵ مقاله «گلچین».

۵- غنچه بار - از شخصی به نام «عین الدین».

مطلوب ص ۵۵ و ۵۶ «گلچین» با اندکی پس و پیش.

۶- شرح گلشن راز - شاه نعمۃ اللہ ولی.

با اندکی پس و پیش از ص ۵۶ «گلچین».

۷- شرح گلشن راز - ضیاء الدین علی ترکه خجندی سیاهانی.

عیناً از ص ۵۶ و ۵۷ و ۵۸ «گلچین».

۸- شرح «احمد بن موسی».

عیناً از ص ۵۸ و ۵۹ «گلچین». با این تفاوت که «گلچین معانی» در معرفی نسخه مجلس این شرح نوشته‌اند: «ناقص الاول»، اما دکتر «سید نظری» مرفوم داشته‌اند: «ناقص الآخر».

۹- شرح گلشن راز - شارح نامعلوم.

همان مطلب از مقاله «گلچین» آورده شده، جز این که آقای «سید نظری» زحمت کشیده به ارجاع گلچین از

- ۲۸- شرح گلشن راز (= رساله محمودیه) - از میرزا عبدالکریم راضی الدین - زنجانی (= عارف علیشا).
- خلاصه شده‌ای است از روی ص ۱۰۳ - ۱۰۴
- مقاله «گلچین» و البته مثل بقیه موارد، معرفی آقای «گلچین» سیار مفیدتر و کامل‌تر است.
- ۲۹- غنچه باز - از «سیدحسین بن سید محمد رضا» (۱۳۰۷ق) که ظاهراً اصل شرح از «عین الدین» نامی بوده است. عیناً از روی ص ۱۰۶ تا ۱۱۳ مقاله «گلچین» تلخیص شده، فقط یک توضیح و قسمتی از نونه من را که در مقاله «گلچین» آورده شده، آقای «سید نظری» حذف کرده‌اند.
- ۳۰- شرح گلشن راز - منسوب به «ابوالفضل عنقانی طالقانی» (م ۱۳۳۲ش) عیناً از ص ۱۱۳ تا ۱۱۶ مقاله آقای «گلچین» معرفی شده.
- ۳۱- شرح گلشن راز - از «محمد ابراهیم بن محمدعلی سبزواری»
- این کتاب ظاهراً یک بار در سال ۱۳۰۰هـ ق در تهران چاپ سنگی خوده است و اطلاعات و نمونه شرح، که آقای «گلچین معانی» از آن استخراج نموده، توسط آقای «سید نظری» نقل شده است.
- ۳۲- شرح گلشن راز - موسوم به خیرالسائل - از «سید محمد لواسانی طهرانی معروف به عصار» همان مطالب ص ۱۱۶ مقاله «گلچین».
- ۳۳- حاشیه بر گلشن راز - از «میرزا محسن عمامه اردبیلی» (متخلص به حالی).
- آن چه آقای «سید نظری» آورده، خلاصه‌ای است ناقص، از آن چه «گلچین معانی» در ص ۱۱۷ مقاله‌اش آورده است.
- شرح و ترجمه‌های گلشن راز به زبان‌های دیگر**
- (شماره‌ها از نگارنده این سطور می‌باشد).
- ۱- شرح ترکی گلشن راز موسوم به «جام دلوان» دقیقاً همان مطالبی آورده شده که «گلچین» از «الزربعه» نقل کرده است. (ص ۱۱۷).
- ۲- ترجمه گلشن راز به آلمانی توسط «دکتر کوک». آن چه «گلچین» از فهرست «مشار» و «از سعدی تا جامی» («براون»، ترجمه «علی اصغر حکمت») نقل قول آورده، توسط آقای دکتر «سید نظری» بی کم و کاست نقل شده، با این توجه که آقای «سید نظری «دکتر کوک» را «دکتر لوکوک» ذکر کرده است. (ص ۱۱۸).
- ۳- ترجمه گلشن راز به آلمانی توسط «هامبورگشال». آن چه گلچین از فهرست «مشار» و «از سعدی تا جامی» («براون»، ترجمه «علی اصغر حکمت») و «دانشمندان آذربایجان» تأثیف «تبیت» نقل کرده، در این بخش آورده شده. (ص ۱۱۸ مقاله «گلچین»).
- ۴- ترجمه انگلیسی گلشن راز - با مقدمه و حواشی از «وین فیلد».
- همان مطالبی است که «گلچین» از «فهرست مشار» نقل کرده. «گلچین» به «از سعدی تا جامی» ارجاع داده که آقای «سید نظری» عیناً رونویسی کرده است (ص ۱۱۸ «گلچین»).
- ۵- ترجمه گلشن راز به اردو - از «مولوی احمد سواتی».
- همان مطالب را آورده، ولی این بار، برخلاف بقیه موارد، و مانندیکی - دو جای دیگر - نوشته‌اند به نقل از گلچین. درحالی که آقای «سید نظری» نیک می‌دانند
- ۲۴- شرح گلشن - از مولانا بدليسی عیناً از مقاله «گلچین» (ص ۸۵ و ۸۶) گرفته شده.
- ۲۵- شرح جلال الدین محمود از صفحات ۸۶ و ۸۷ مقاله «گلچین».
- ۲۶- شرح گلشن راز - سخنه شماره ۳۳۴ - کتابخانه مجلس از قرن دهم و شرحی است مغلوط المتن از شارحی ناشناخته و بی سعادت. عیناً از مقاله «گلچین» (ص ۸۷) تلخیص شده، فقط یک توضیح و شده، آقای «سید نظری» حذف کرده‌اند.
- ۲۷- ایجاز مقاطعه الاعجاز - خواجه معین محمود بن محمود دهدار (متخلص به فانی) از روی ص ۹۰ مقاله «گلچین».
- ۲۸- شرح گلشن راز - از «قاضی سورالله شوشتی» از روی ص ۹۰ مقاله «گلچین».
- ۲۹- شرح گلشن راز - از «مولوی عبد الرزاق قیاض لاھیجی قمی» (م ۱۰۵۱هـ).
- همان مطالب ص ۹۰ مقاله «گلچین».
- ۳۰- شرح گلشن راز - نسخه مورخ ۱۰۵۲هـ، آستان قدس به شماره ۸۴۴، از شارحی نامعلوم همان مطالب ص ۹۱ و ۹۲ مقاله «گلچین» بی کم و کاست.
- ۳۱- شرح گلشن - نسخه‌ای مورخ ۱۰۸۷هـ همان مطالب ص ۹۲ و ۹۳ مقاله «گلچین».
- ۳۲- رساله مشوق - از «ملامحسن فیض کاشانی» همان مطالب ص ۹۳ مقاله «گلچین» خلاصه شده است. ضمناً از یک چاپ این رساله که از آن آقای «حامد ربانی» است، نام برده نشده.
- ۳۳- شرحی از یک شارح ناشناخته، دارای دو نسخه
- الف - نسخه شماره ۲۲۹۴، کتابخانه مجلس، مورخ قرن پا زدهم
- ب - نسخه‌ای از آن آقای «عبدالحسین بیات»، مورخ ۱۲۹۸ق از روی صفحات ۹۵، ۹۴ و ۹۶ مقاله «گلچین».
- ۳۴- شرح گلشن راز - مورخ ۱۱۰۸هـ
- این شرح در مقاله «گلچین ضمیمه مجموعه شماره ۲۲۸۳ کتابخانه مجلس معروض شده که آقای «سید نظری» هم، ذیل همین شماره آن را آورده‌اند و با کاستن سطور نونه شرح عیناً ذکر کرده است. درحالی که باید به آقای «سید نظری» عرض کرد که در کتابخانه مجلس، در ضمیمه مجموعه شماره ۲۲۸۲، اصولاً شرح گلشن راز وجود ندارد و شماره درست آن ۸۸۴۱ می‌باشد.
- ۳۵- شرح گلشن راز - در پایان یک مجموعه چاپ سنگی در سال ۱۳۰۳ در طهران، از روی صفحات ۹۷ و ۹۸ مقاله «گلچین»، درحالی که توضیح مفید پایانی آقای «گلچین معانی» نیز آورده نشده.
- ۳۶- شرح گلشن راز - از شخصی به نام «محمد باقر بن محمدحسین». از روی صفحات ۹۰ - ۹۱ مقاله «گلچین».
- ۳۷- مجموعه الفوان = شرح گلشن = شرح فن خلاصه شده از روی ص ۱۰۰ - و ص ۱۰۱ مقاله «گلچین» و هیچ گونه مطلب جدیدی در آن موجود نیست. درحالی که مانند مقاله «گلچین» اشتباه جلد ۱۴ را به جای جلد ۱۰ فهرست نسخه‌های مجلس معرفی نموده‌اند.
- ب - کمال الدین حسین ابن خواجه عبدالحق الهی، فرزند شارح گلشن
شرح حال و آثار این پدر و پسر در اکثر کتب تراجم و تذکره‌ها با هم‌دیگر خلط شده است.
- ج - الهی اردبیلی - شاعری از قرن سیزدهم که به زبان ترکی از ذرایع جانی اشعاری سروده است:
- آثار الهی اردبیلی از یک لحاظ بسیار اهمیت دارد و آن همانست که در برخی از کتب ذکر آن شده، از جمله شیخ آقا بزرگ طهرانی ذیل ترجمه مهج الدعوات، که از اثار او محسوب است، چنین آورده:
- «انه اول من صفت الفقه الفارسي في عصر الصفویه»^{۱۰}
- در دانشمند بودن او همین بس، که مؤلف «ربیاض العلماء و حیاض الفضلاء» ایندا از او جنین یادمی کند: «قدکان امایما متصلباً فی التفسیر ولذلك قدیری الى الغلو و الارتفاع»^{۱۱}
- با این حال درباره او منصفانه می‌نویسد:
- «فضل عالم متبحر كامل شاعر جامع ماهر في العلوم المقلية والنقلية والتلبية كما يظهر من اجازاته و افاداته و تعليقاته»^{۱۲}
- آقای سید نظری در ذیل شرح گلشن راز «الهی اردبیلی» مطالی را آورده‌اند، که درباره آنها چنین می‌توان نوشت:
- ۱- قسمت اعظم مطالب آقای سید نظری از مقاله گلچین معانی نقل شده، بدون استقصاء و تحقیق و جستجو درباره این دانشمند و شاعر، هم چون سیاری از موارد متعدد دیگر، که نشان داده شد و پس از این نیز نموده خواهد شد.
- ۲- منابع و مأخذی که آقای سید نظری از قلم انداخته‌اند:
- تحسین ناقل معارف جعفری به فارسی - نجیب مایل هروی، مشکوک، شماره هشتم، تابستان ۱۳۶۴ص ۱۲۱ - ۱۴۴
 - اعيان الشيعه، امام السيد محسن الامين، دارالتعارف للطبعوعات، بيروت، ۱۴۰۳، ص ۵۱ - ۵۳ ذیل الهی
 - تاریخ اردبیل و دانشمندان، فخرالدین موسوی اردبیلی نجفی، نجف اشرف، ۱۳۴۷ش، ص ۱۹۸ - ۱۹۰
 - معجم المؤلفین، عمر رضا کحاله، الجزء الرابع، داراحباء التراث العربي، بيروت، بي تا، ص ۱۴
 - تاریخ ادبیات ایران، دکتر صفا، جلد ۵ - بخش ۳، فردوسی، ۱۳۷۰، ص ۱۴۷۲
 - دائرة المعارف تشیع، جلد دوم (اخبار - ابهام)، ص ۳۲۵ - ۳۲۶
- هم چنین در:
- طبقات اعلام الشیعه (احیاء الدائیر من القرن العاشر)، آقا بزرگ طهرانی، تحقیق و مقدمه علینقی مژوی، دانشگاه تهران، ص ۶۰
 - در تاریخ نظم و نثر در ایران، سعید نفیسی و الذربیعه آقا بزرگ طهرانی و معجم مؤلفی الشیعه نیز صفحات بی شماری درباره آثار الهی و خود وی آمده است.
 - ضمناً نسخه دیگری که به شماره ۲۶۳۰ در کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران نگهداری می‌شود، از شرح گلشن در دست است.

۱۳- شرح گلشن راز - از «احمد فرزند موسی» (منزوی، ج ۱۲، ص ۱۲۴۸) دانشگاه (۲۲۶۱/۲)، فیلم، ملک ۲۲۵۷ نیشته ج ۲، مجلس (۲۴۲۰/۱) ولی‌الدین جار الله

۱۴- شرح گلشن راز - از «مولانا ادیس فرزند حسام الدین بدیلیسی» (منزوی، ص ۱۲۴۸) نسخه‌ای است در اسلامبول

۱۵- شرح گلشن راز - از «محمد باقر فرزند محمد حسین» (فهرست منزوی، ج ۱۲)، ص ۱۲۴۹ (۱۲۴۸)

نسخه‌ای متعلق به آقای «سلطان علی سلطانی بهبهانی» در تهران.

۱۶- شرح گلشن راز - از «کمال الدین حسین فرزند شرف الدین عبدالحق [الهی] اردبیلی» (فهرست منزوی، ج ۱۲)، ص ۱۲۴۹ در باره این شرح و مؤلفش اندکی پیش توضیحاتی داده شد. نسخه‌ای آن عبارتند از تهران (زرگند)،

متصل به آقای «همایون فخر» (شیراز (خانقه احمدیه) ۳۳)

تهران (متصل به « حاج محمد رضا رمضانی») دارنده «کلامه خاور») ظاهراً این همان نسخه‌ای است که پس از نبوت دارنده آن به «كتابخانه مرحوم آیت الله مرعشی نجفی قم انتقال یافته است».

دانشگاه (۱۲۶۰/۱) (۲۶۳۰) لازم به توضیح است که شرح «الهی اردبیلی» از جمله شروح سیار مهم «گلشن راز» پس از شرح لاھیجی می‌باشد.

۱۷- شرح گلشن راز - از «صابن الدین علی ترکه»، (فهرست منزوی، ج ۲)، ص ۱۲۴۹ تهران (ملک الشعرا)، دانشگاه (۳۳۱۸)

۱۸- شرح گلشن راز - از «حافظ محمد فرزند صفر شیروانی»، (فهرست منزوی، ج ۱۲)، ص ۱۲۵۰) قاهره (دارالكتب ۸۸ زکیه فارسی)

۱۹- شرح گلشن راز - از «محمد فرزند علی کیلانی»، (فهرست منزوی، ج ۱۲)، ص ۱۲۵۰) موزه بریتانیا (Or ۹۸۳۶)

۲۰- شرح گلشن راز - از «نعمت الله فرزند محمود نجخوانی معروف به شیخ بابانجخوانی، در گذشته ۹۰۲

دانشگاه (۴۰۷۷)، تهران (نسخه‌ای متعلق به سلطان علی سلطانی بهبهانی - شیخ الاسلامی)، حمیدیه (بین نام و نشان، که در دانشمندان آذربایجان، ص ۳۳۷)

۲۱- شرح گلشن راز - از «نور الله بخاری» (منزوی، ج ۱۲)، ص ۱۲۵۱) مدینه (عارف حکمة ۲۶)

آقای «منزوی» نوشتند اند که: «این گزارش در کشف الظنون و ذریعه و «گلشن راز و شرح آن» یاد نشده است»

آقای «سید نظری» هم بالطبع از آن یادی نکرده‌اند.

۲۲- شرح گلشن راز - از «مؤلف مجھول» (منزوی، ج ۱۲)، ص ۱۲۵۱) «سعید نفیسی آن را متعلق به قرن نهم دانسته است»

مجلس (۲۱۱۱)، تهران (دکتر مفتاح ۲۲۵)

پدر شد باز مادر. (بیت به همین صورت مغلوط در فهرست منزوی آمده است).

۳- شرح بیتی از گلشن راز - از «نصیرای همدانی» (فهرست منزوی، ج ۱۲)، ص ۱۲۲۲)

شرح بیت: تفکر رفتن از باطل سوی حق - بجزء اندر بیدین کل مطلق

قاهره (دارالكتب ۲۲ تصوف فارسی طلعت) ۴- حاشیه بر گلشن راز (فهرست منزوی، ج ۱۲)، ص ۱۱۲۲)

از «عمادالفقیر اردبیلی، میرزا محسن حالی» نسخه‌ای از آن به خامه و حواشی او به سال ۱۳۳۲ خ چاپ گراوری شده و آن گزیده‌ای است از مفاتیح الاعجاز لاھیجی

۵- حدیقة المعارف، از «شجاع الدین کربالی» (فهرست منزوی، ج ۱۲)، ص ۱۱۲۳ - ۱۱۲۴)

تهران (گستان، سلطنتی ۲۷۲۴)، ملک (۴۸۲)

۶- خیرالزاد، از «شاه داعی، نظام الدین محمود شیرازی»، (فهرست منزوی، ص ۱۱۴۲ - ۱۱۴۳)

مجلس (۴۷۴۹/۱۷)

۷- خیرالرسایل، از «عصار لواسانی تهرانی» (فهرست منزوی، ص ۱۱۴۲)

نسخه‌ای است متعلق به «محمود جم»، ساکن تهران

۸- شفائق الحقائق، از «شيخ احمد الهی» (فهرست منزوی، ج ۱۲)، ص ۱۲۶۱)

اسلامبول (سرای توب قبو ۲۳۷۵)

۹- غنچه بار، منسوب به «سید حسین فرزند سید محمد رضا» (فهرست منزوی، ج ۴)، ص ۱۰۱۰)

مشهد (رضوی ۹۰۷)، مجلس (۴۱۸۲)

۱۰- گلزار دمسار، از «سید شهاب الدین ابوالعباس احمد فرزند ابوالمواهب عطاء الله قریبی / قویسی (?)»، (فهرست منزوی، ج ۴)، ص ۱۳۲۸)

استانبول (ایاصوفیه)

۱۱- محمودیه (شرح گلشن راز) (فهرست منزوی، ج ۴)، ص ۱۳۶۷ (دانشگاه ۳۲۹)

۱۲- مشواق (شرح گلشن راز) (فهرست منزوی، ج ۴)، ص ۱۳۸۸ - ۱۳۸۷)

از «لامحسن فیض کاشانی» از این رساله چند چاپ مختلف شده است از

جمله: رساله مشوّاق (به ضمیمه رساله نای - تألیف مولانا جامی)، به کوشش آقای «حامد ربایی» انتشارات کتابخانه علمیه حامدی، ۱۳۵۵ که می‌باشد از آن ذکری شد.

نسخه‌ها:

تهران (مدرس رضوی ۶ مج)، الهات (۷۴۹/۱۰)، حقوق (۱۰۹/۲) (ج)، رضوی (۵۹۶۸)،

تهران (اصغر مهدوی ۲۶۴/۱۹)، الهات (۵۲۶۳/۲)

دانشگاه (۸۴۹/۴)، تهران (اصغر مهدوی ۳۲۶/۶)، سمهسالار (۶۵۴۶/۳)

که کل مقاله ایشان رونویسی از روی مقاله کتاب شناس پژوهش گر آقای «گلچین معانی» است از ترجمه ممنظوم گلشن راز به ترکی منظوم - از شاعری مختلص به «شیرازی» عیناً از ص ۱۱۹ مقاله آقای «گلچین».

نظیره‌های گلشن راز (شماره‌ها از نگارنده است): ۱- گلشن رمزی - از «محمد رمزی شلچی کاشی»، عیناً از مقاله «گلچین» ص ۱۲۰ و این بار با ذکر منبع.

۲- ازهار گلشن - از «میرزا ابراهیم ادهم»، عیناً از مقاله «گلچین» ص ۱۲۰ - ۱۲۱ بی ذکر منبع.

۳- دره الناج - عیناً از مقاله آقای «گلچین» ص ۱۲۲ - ۱۲۱ بی ذکر منبع.

در اینجا مقابله مقاله «شروح گلشن راز» از آقای دکتر «بهمن سیدنظری» با مقاله «گلشن راز و شروح مختلف آن» از آقای «احمد گلچین معانی» به بیان می‌رسد. امیدوارم خوانندگان و اهل تحقیق، خود، قضاوی نمایند که آیا حدود پنجاه صفحه مقاله آقای «سیدنظری» واقعاً تحقیق و تدقیق حضرت ایشان است، یا از مقاله آقای «گلچین» به یقین برد شده و رونویسی شده است. و آن دو صفحه و اندی که در ابتدای مقاله آقای «سیدنظری» درباره «گلشن راز» آمده حرف‌هایی است بسیار کلی، که مفصل تر و می‌بسوتر آن را، در اکثر کتب معتبر آورده‌اند. آقای «سیدنظری» به خود حمایت این را نداده‌اند که به فهرست نسخه‌های خطی، که پس از سال ۱۳۴۵ (یعنی بعد از انتشار مقاله مبسوط آقای «گلچین») و یا نسخه‌هایی که از دید آقای «گلچین» بدور مانده) منتشر شده، نگاهی بیندازند. این بندۀ آن چه در فهرست «نسخه‌های خطی فارسی» آقای «احمد منزوی» آمده شده است. استخراج کرده که در زیر می‌آورد. لازم به توضیح است در اکثر موارد، در فهرست «منزوی» چند نسخه بیشتر از شروح گلشن راز، نسبت به مقاله آقای «گلچین» و بالطبع مقاله آقای «سیدنظری» معربی شده و بعضی از شروح فهرست «منزوی» اصولاً تازه‌یاب است:

۱- شرح بیتی از گلشن راز از دوایی (منزوی، ج ۱۲۲۲)، ص ۱۲۲۲ - ۱۲۲۳

گزارش: تفکر رفتن از باطل سوی حق جزء اندیشیدن کل مطلق

نسخه‌ها: قاهره (دارالكتب ۳۷ مجتمع فارسی طلعت)، دانشگاه (۱۰۲۱/۸)، تهران (ادبیات ۲۵۳/۱)، حکمت، دانشگاه (۱۱۴۷/۱۱)، نسخ و تعلیق کهن)، تهران (ادبیات ۱۱۹/۶) حکمت. الهیات (۱۸۹/۴)، نجف (امیر المؤمنین ۱۷۵۴/۲)، ملک (۱۹۲/۱۹)، دانشگاه (۱۰۵۷/۱۰)، رضوی (۶۶۵/۱)، ادبیات (۶۵۲۸)، رضوی (۹۵۲/۱)، ادبیات (۵۹۴۱/۵)، الهیات (۴۱۲۳/۴)، تهران (قهرمان [۱] بزدان بخش)، سیهسالار (۲۹۱۹/۵)

۲- شرح بیتی از گلشن راز از دوایی (منزوی، ج ۱۲۲۲)، ص ۱۲۲۲

گزارش: به اصل خویش یکره باز بنگر - که مادر

- ۲۳- ایجاز مفاتیح الاعجاز = شرح مفاتیح الاعجاز - گزیده «محمد دهدار» (۲۹۵۸/۱) دانشگاه
- ۲۴- حاشیه بر شرح گلشن راز (فهرست منزوی، ج ۱۱۲۲)، ص (۱۱۲۲) متن از شیستری، گزارش از حسین فرزند عبد الحق الهی اردبیلی حاشیه ناشناخته دانشگاه، (۲۶۳۰/۲)

- ۲۵- نسائم گلشن - از «نظم الدین محمود حسینی شیرازی» (الداعی الى الله). در گذشته ۸۶۷ با (فهرست منزوی، ج ۴، ص ۱۴۵۶) اسلامبول، دانشگاه (۲۲۸۶)، ملک (۸۴۰)، سهیسالار (۳۲۲)
- ۲۶- مفاتیح الاعجاز - از «اسپیر لاهیجی» (فهرست منزوی، ج ۴، ص ۱۴۰۱-۱۴۰۲) دارای نسخ متعدد و فراوان:

۱- شرح بیتی از گلشن راز - از «جلال الدین محمدبن اسدودانی»
 (فهرست کتابخانه آیت الله مرجعی قم ۱۳، ج ۱ - ص ۱۲۰ و ج ۱۹ - ص ۲۱۶ و ۲۲۱).
 شرح: تفکر رفتن از باطل سوی حق
 بجزء اندر بدیدن کل مطلق

که قیلاً نسخه‌هایی از آن نامبرده شد و آن چنانکه در معرفی آورده شده: «بنابرخواست یکی از وزرای وقت دولتی شرح این بیت از گلشن راز شبستری را نوشته است»
 الف - در مجموعه شماره ۱۰۱ - شماره ۵
 (فهرست مرجعی ج ۱، ص ۱۲۰)
 ب - در مجموعه شماره ۷۴۰ - شماره ۱۴
 (فهرست مرجعی ج ۱۱، ص ۲۱۶ و ۲۲۱).

۲- شرح گلشن راز - از شارحی نامعلوم (فهرست مرجعی ج ۴، ص ۱۷۹-۱۷۸) به شماره ۱۴۰۲ - در معرفی آن آورده شده:

«شرحی است متوسط بر متنی «گلشن راز» شیخ محمود شبستری (۷۳۰). در این شرح بیتی از اصل آورده و شرح می‌شود در پایان شرح هربیت، نظری در یک یا چند شعر می‌آید، و در حقیقت شرحی است به نثر و نظم»

البته برای تکمیل فهرست شرح گلشن راز باید تمام فهارس نسخه‌های خطی چاپ شده پس از فهرست مشترک آقای «منزوی» سورد جستجو قرار گیرد، اما نگارنده این سطور متأسفانه به این فهرستها دسترسی ندارد. اما امید آن است که محققان و کتاب‌شناسان ارجمندی جون آقای «گلچین» معانی در تعمیم و تکمیل مقاله می‌سوطن که حدود بیست و پنج سال پیش در دفتر چهارم کتابداری چاپ شد، بکوشنده. و درود باد بر همه اهل فضل و تحقیق.

توضیحات:

- ۱- التزیعه الى تصانیف الشیعه، العلامة الشیخ آقابزرگ الظهواری،الجزء الثامن عشر، دارالاضواء، بيروت، بي تا، ص ۲۲۶.
- ۲- مفاتیح الاعجاز فی شرح گلشن راز، لاهیجی، با تصحیح و تعلیق محمدرضا برزگر خالق، جلد اول، دانشگاه تربیت مدرس، تیرماه ۱۳۶۶، ص شانزده.
- ۳- الذریعه الى تصانیف الشیعه،الجزء الثامن عشر، نظر سید محمود مرعشی، جلد اول، ج ۲، بي تا / جلد چهارم، ج ۲، بي تا / ج ۱۹، ج ۱۳۶۹.

- ۱۰- بیز (جامع کبیر ۲۶۵-۱۱)، تهران (ادبیات جوادی)، قاهره (دارالكتب ۱۴ تصوف فارسی)، مجلس تهران (موزه ۹۰۷)، نجف (امیر المؤمنین ۲۸۳)، بنگاله (آسیای ۱۴۸ منظومات ۱۲۸۱)، دانشگاه ۱۰۵۱ (۲۲۵)، تهران (مهدی بیانی)، رضوی (۵۲۲۸)، مجلس (۵۵۱۵)، دانشگاه (۵۱۹۸)، موزه بریتانیا (۰۵۹۴۵۷)، نجف (امیر المؤمنین ۱۴۶۹)، تهران (اصغر مهدوی ۱۸۶)، تهران (ملی ۲۲۷ ف)، تهران (اصغر مهدوی ۱۸۲)، دانشگاه (۲۵۳)، تهران (ملی ۱۲۲ ف)، سنا (۷۵۸۶)، رضوی (۱۰۱۷ حکمت)، رضوی (۱۰۱۶ حکمت)، مجلس (۴۵۹۷)، نجف (امیر المؤمنین ۱۵۱۶)، سهیسالار (۳۲۵)، مجلس (۶۷۳)، دانشگاه (۱۳۷۹)، نجف (امیر المؤمنین ۱۴۸۵)، (امیر المؤمنین ۱۴۶۶)، مجلس (۳۰۶۴/۴)، مجلس (۲۱۱۹)، سهیسالار (۳۲۶)، قاهره (دارالكتب ۱- تصوف فارسی)، رضوی (۱۱۰۱۸ حکمت).

- ۱۱- شرح گلشن راز-شبستری (منزوی، ج ۲). ص ۱۲۵۲-۱۲۵۲.

- گزارش‌های ناشناخته و پراکنده:
 مجلس (۲۴۱۵/۲)، سنا (۱/۱)، رضوی (۲۶۶)، دانشگاه (۱۶۰۸/۳)، پاکستان (انجمان ترقی اردو ۳ ق ف ۳۱۹)، مجلس (۲۲۸۳)، مجلس (۱۰/۱)، (۲۲۸۳)، عبدالحسین بیات، سهیسالار (۲۴۱۵)، پادلیان (۲/۳۲۲۵)، تبریز (ملی ۳۲۲۵)، مجلس (۲۴۱۵)، پادلیان (۲/۲۵۰) الیوت دورساله است فیلم آندو در دانشگاه ش ۸۸۱ هست. فیلم‌ها ۱: ۵۶۶.

- ۱۲- پادلیان (۳/۲۶۹۲) دو گزارش است، دومی کوچکتر. فیلم آندو در دانشگاه ش ۱۱۲۵ و ۲۹۳۳ هست [فیلم‌ها ۱: ۷۴۲ و ۵۶۶].
- ۱۳- ولی‌الدین جارالله افندی (به نقل از التزیعه ۲۶۹)، آقای «منزوی» پس از ذکر این نسخه از «التزیعه